

ஜெயமோகன் நாவல்களில் உயிரினங்கள்

மா. வள்ளி ^{அ. *}, தி. முத்து ^ஆ

^அ தமிழாய்வுத்துறை, அரசு ஆடவர் கலைக்கல்லூரி, கிருஷ்ணகிரி தமிழ்நாடு, இந்தியா

Creatures in Jayamohan's Novels

M. Valli ^{a, *}, T. Muthu ^a

^a Department of Tamil, Government Arts College for Men, Krishnagiri – 635 001, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
vallim1312@gmail.com

Received: 19-03-2022
Revised: 03-07-2022
Accepted: 16-07-2022
Published: 30-07-2022

ABSTRACT

There are various living beings in the world. They can be found in the poems created by poets from time to time. Thus, in the contemporary novel, Jayamohan has highlighted the references to living beings and the conditions in which those beings live. He has also mentioned the living beings in the world, aquatic beings and terrestrial beings. These are aquatic beings such as fish, cranes, ducks, and terrestrial beings such as cows, elephants, wild cats, squirrels, and scorpions, and their noises and sound-making characteristics.

Keywords: Fish, Crane, Wild Cat, Squirrel, Scorpion, Land, Life

முன்னுரை

உயிரினங்கள் பற்றிப் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தரும் காட்சிகளை வெவ்வேறு நிலங்களின் வருணனைகளிலே காணலாம். குறிஞ்சி, முல்லை ஆகிய நிலப்பகுதிகளில் வாழும் உயிரினங்களே மிகப் பெரிதும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிஞ்சி முல்லை ஆகியவற்றின் வளமான நிலையிலும், அவை முறைமை திரிந்து பாலையாகின்ற நிலையிலும் உயிரினங்கள் பேசப்படுகின்றன. ஜெயமோகன் அவர்கள் கதைக்கேற்றபடியும், பாத்திரங்களின் பேசு பொருளாகவும் உயிரினங்கள் பற்றிக் கூறியுள்ளார். புனதிகங்களில் காணப்பெறும் சில உயிரினங்கள்களைப் பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

இரவு நேர உயிரினங்கள்

சில விலங்குகளோ பறவைகளோ பகல் முழுக்க உறங்கி ஓய்வெடுத்துவிட்டு இரவு நேரங்களில் உணவு தேடி அலையும், கோட்டான், ஆந்தை, வெளவால், காட்டுப்பூனை உள்ளிட்ட உயிரினங்களை உதாரணமாகக் கூறலாம். இதனை,

“கண் விழிக்க முடியாத ஒரு கனவு மாதிரி அந்த ராத்திரி போய்ட்டே இருந்தது. எவ்வளவு ஜீவவாசிகள் ஆந்தைகள், பெருச்சாளிகள், காட்டுப்பன்றிகள் ஒரு காட்டுப்பூனை அப்பரம் யானை, யானையோட இருட்டு இருட்டு யானையாகி வந்து நம்ம முன்னாடி நின்று காதும் தலையும் ஆட்டிட்டு திருப்பி இருட்டா ஆகிறபயங்கரமான அழகு” (ஜெயமோகன், 1990)

என்ற கூற்றில் கூட்டும் ஜெயமோகன் அவர்கள், இரவுக்கு இருட்டை “பயங்கரமான அழகு” என வருணிக்கிறார்.

மீன்

துள்ளித் திரியும் கெண்டை மீன் ஒன்றை நாரை கவ்வியது; ஆனால் கெண்டை நழுவித் தப்பித்து விடுகிறது. எனினும் உள்ளூர் அச்சம் அகவில்லை. வெண்தாமரையின் முகையைக் கண்டவுடன் மீண்டும் நாரை வந்து தன்னை தூக்கிச் செல்லுமோ என்ற அஞ்சம் கெண்டை மீன் பற்றி,

“குருகுகொளக் குளித்த கெண்டை அயலது

உருகெழு தாமரை வான்முகை வெருஉம்” (குறுந்தொகை பா.127)

எனக் குறுந்தொகைப் பாடும்.

ஜெயமோகன் அவர்கள் மேற்கண்ட கெண்டை மீன் சிந்திப்பது போலவே,

“மீன்களின் கண்களைப் பார்த்தப்படி அவை என்ன நினைகின்றன என்று யோசிப்பாள். அடியாழத்தில் அவற்றின் உலகம் எப்படி இருக்கும்? அவை தன்னைப் பார்க்கின்றனவா? புரிந்து கொள்கின்றனவா?” (ஜெயமோகன், 1990)

என தங்கம் என்ற பெயர் பாத்திரம் மூலம் சிந்தனை வயப்படுத்துகின்றார். மேலும், நீருக்குள் கால்களை விடும் பொழுது மீன் ஊர்ந்து செல்வதையும், மீனின் இந்த உரசலால் ஏற்படும் உணர்ச்சிப் பெருக்கையும், மீனின் உருவ அமைப்பையும் தங்கம் பாத்திரம் மூலமே வெளிப்படுத்துகின்றார்.

தங்கம் குளத்துப் படிகளில் அமர்ந்து, “காலை நீருக்குள் விட்டாள், மெதுவாய்த் துழாவினாள். மீன்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் வந்து காலை உரசிச் சென்றன. ஒவ்வொரு உரசலிலும் கூச்சமும் கிளு கிளுப்பும் தாளாமல் காலைத் தூக்கியபடி கிளுகிளுத்துச் சிரித்தாள். பிறகு மீண்டும் நீரில் காலைவிட்டாள். பெரிய மீன்கள் சிலவற்றின் கண்களைக் கூடப் பார்க்க முடிந்தது. சிறிய சிப்பித் துணுக்குகள் போலச் சிவப்பு நிறச் செவிள்கள் கொண்ட சிறிய மீன்கள் பச்சை அடர்த்தியின் உள்ளிருந்து. அவை, சிறிய வெண்ணிற அசைவாய்த் தென்பட்டு, பிறகு தெளிவாக உருக்கொண்டு, மேலே வரவர நிறம் மாறுபட்டு, முற்றிலும் எதிர்பாறாத வடிவமும் நிறமும் பெறும், பெரிய கண்களை விழித்தபடி, செவிள்கள் துழாவ, சலன மற்று நிற்கும், பின்பு சட்டென்று அமிழ்ந்து மறையும்”⁴ என்ற கூற்றில் மீன்களின் இயல்புகளை எடுத்துரைத்துள்ளார் ஜெயமோகன் அவர்கள்.

பசு

இனநிரை (அகம், 321:7), பல்லா நெடுநிரை (அகம், 399:8), பல்லான் கோவலர் (அகம், 399:11), ஆகெழு சிறுகுடி (அகம், 103:7) என்ற தொடர்கள் ஆயர்கள் பசுக்களைப் பெருமளவில் வளர்த்தனர் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

கொங்கர்கள் பசுக்களை மேய்ப்பதற்குத் திரள் திரளாகக் கொண்டு செல்வது போல, வறையன் படையில் பல எண்ணற்ற யானைகள் இருந்ததை,

“..... கொங்கர்

ஆபரந்தன்ன செலவின் பல்

யானை காண்டல் அவன் தானையானே” (பதிற்றுப்பத்து ப.54)

எனவனரும் பதிற்றுப்பத்து கூட்டும். இவ்வாறு பகலிலே மேயும் பசுக்கள் வெயிலினால் பாதிப்புக்குள்ளாகும் என்பதையும் இரவில் மேயும் பசுக்கள் கூடுதலாக பால் தரும் என்ற புதிய தகவலையும் ஜெயமோகன் அவர்கள் முன்வைக்கின்றார். இதனை,

“எங்களுக்கு பத்து பசுக்கள் இருக்கு, அதெல்லாம் ராத்திரியிலேதான் முழுச்சிருக்கும். வழக்கமா பகலிலே முழுச்சிருக்கிற பசுக்களைவிட நாப்பது சதவீதம் அதிகமாக பால் குடுக்குது.. பகலியே பசுக்களை மேயவிட்டா வெளிலியே அலைஞ்சே அதோட எனர்ஜியிலே பாதி இல்லாம ஆயிடும்.” (பதிற்றுப்பத்து ப.16)

என்ற கூற்றிலும் காணலாம்.

வாத்து

மனிதருடன் உறவு கொண்டு வாழும் பறவைகளில் முக்கியமானவைகள் இரண்டு. ஒன்று கோழி, மற்றொன்று வாத்து. இவற்றில் வாத்து, பறப்பதை மறந்துவிட்ட பறவை. சிறிது தூரம் மட்டுமே பறக்கக் கூடியது கோழி. ஜெயமோகன் அவர்கள் பறக்கக் கூடிய வாத்துப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். ‘ஏதோ வாத்து’ என்று அடைமொழியிட்டு கூறுவதை,

“ஒரு கொக்கு கீழாகப் பறந்தபோது அது க்ரா என்றது. அண்ணாந்து பார்த்தேன். அது கொக்கு இல்லை, ஏதோ வாத்து. கழுத்தை நன்றாக நீட்டி கால்களை வயிற்றுடன் ஒட்டி வைத்து காற்றில் சறுக்கிச்சென்றது” (புறநானூறு பா.246) எனும் பகுதி சுட்டுகிறது.

அணில்

அணிலின் மீது வரிவரியாகக் காட்சியளிப்பது போல்தோன்றுகின்ற வெள்ளரிக்காய் என்பதை, அணில் வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட எனும் புறநானூற்றுறடியில் கூறும். இந்த அணிலின் வால் நாணல் குலையைப் போன்றிருக்கிறது என்கிறார் ஜெயமோகன் அவர்கள். இதனை,

“ஒரு அணில் உன்னை நோக்கி வந்தது, கும்பிட்டு குந்தி அமர்ந்து படுவேகமாகக் கொறித்தது. நீ சந்றே குனிந்து ச்சு ச்சு என்றாய். அது நாணல் குலை போன்ற வாலைத் தூக்கி சிச் சிச் சிச் என்று சொல்லிவிட்டுத் துள்ளி ஓடியது” (ஜெயமோகன், 2011)

என்ற வரிகளில் குறிக்கின்றார் ஆசிரியர். அணில் எழுப்பும் கிச் கிச் என்ற ஒலிகளை நூற்றுக்கணக்கான கத்திரிக்கோல்கள் ஒரே நேரத்தில் எழுப்பும் ஒலியோடு உவமிக்கிறார் ஆசிரியர் அவர்கள். இதனை,

“மயான முற்றத்தில் நின்ற மரங்களிலிருந்து அணிகலன்கள் இறங்கித் துள்ளித் துள்ளி ஓடி முற்றத்தில் சிதறிக்கிடந்த பொரிகளைக் கவ்வி மீண்டும் மேலேறின. கிச் கிச் என்ற ஒலி நூற்றுக்கணக்கான கத்திரிக்கோல்கள் சிமிட்டிக் கொள்வது போல” (ஜெயமோகன், 2010) என்ற கூற்றில் புலப்படக் காணலாம். மேலும்,

ஒரு மலபார் அணில் இன்னொரு கிளைக்குக் குதித்தது, மூடுபணியின் ஒளி வெள்ளத்தில் அது நீந்தி தூழவிச் சென்றது. அதன் உடலில் நிலவொளியே முடிகளாகச் சிலிர்த்திருந்தது. நிலவொளி அதன் வாலாகச் சுழன்றது என்பதில் ஜெயமோகனின் கற்பனை வளத்தையும் உவமைச் சிறப்பையும் அறியலாம்.

தேள்

தம்மிடம் அகப்பட்டுப் பின் தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்யும் உயிரிகளின் உடலில் தம் நஞ்சை ஏற்றிச் சாகடித்துச் சாப்பிடும் உயிரினம் தேள். இதன் கொடுக்கு அவை தப்பிச் செல்வதற்கு உதவுகின்றன. ஏறத்தாழ நண்டின் தோற்றத்தை ஒத்தது தேள் என்கிறார் ஜெயமோகன் அவர்கள். ‘நண்டின் கண்கள் வேம்பினது அரும்பு போன்று நீண்டிருக்கும்’ என்பதை,

“வேம்புநனை யன்ன நெடுங்கண் கள்வன்” (ஐங்குறுநூறு பா.30)

என ஐங்குறுநூறும், ஜெயமோகன் அவர்களும்,

“சுவரின் ஒரு மூலையிலிருந்து ஒரு தேள் நகர்ந்து வந்தது நண்டுக்கும் தேளுக்கும் ஒரு விதமான பொம்மையசைவுகள் இருப்பதன் விந்தையை எண்ணியபடி வென் பார்த்து நின்றான்” (ஜெயமோகன், 2000)

என நண்டுக்கும், தேளுக்குமான ஒற்றுமையை கூறுகின்றார்.

“நண்டு உடலெங்கும் புள்ளிகளையுடையது சேற்றில் அளையும் இளந்தளிர்களையும், விதைந்த நெல்லின் முளைகளையும் அறுக்கும். வயலைக்கொடி, விளைந்த நெல்லின் கதிரை அறுத்து ஆம்பல் தண்டு முதலிய பல தண்டுகளையும் தன் கால்களால் அறுக்கும் தன் வளையில் வைத்துக் கொள்ளும். முள்ளிச் செடியில் வேரின்கண் வளை தோண்டி வசிக்கும்.” (ஜெயமோகன், 2010)

என நண்டின் இயல்பை ஐங்குறுநூறு கூற ஜெயமோகன் அவர்கள்,

“சிறிய கருந்தேள் முன்கால்களில் ஊன்றி நின்று கொடுக்குக் கைகளைத் தூக்கி அசைந்து காற்று உட்புகும் ரப்பர் பொருள் போல விம்மி, விம்மி வீங்கியது. அதன் வால் கருண்டு எழுந்து விறைந்து நிமிர்ந்து திண்ணென்று அழுந்து நின்று மெல்ல ஆடியது” (ஜெயமோகன், 2010)

என்று தேளின் இயல்பையும், அதன் உடலமைப்பையும் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும்,

“தப்பென்று அது பாறையீது விழுந்தது. செக்கந் நிவந்த தேள் குஞ்சு. அவன் பரபரத்துக் கையை ஒங்கியபடி தை அடிக்கப் போனான். அடிகளுக்குத் தப்பி அது பரவி ஓடித் திரும்பி தன் கொடுக்கைத் தூக்கிய படி விம்மி விம்மிப் பருது இறுகித் திரண்டு பெரிதாகியது அவன் பார்த்திருக்கவே பாறையின் குழியொன்றில் தன்னை ஒரு அம்பு மாற்றி குத்தி, சுழன்று நெளிந்து, நெகிழ்ந்தும் போல இறுகியும் இறங்கி மறைந்தது.” (ஜெயமோகன், 2010)

என தேள் குஞ்சின் இயல்பையும், அது தன்னை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ளும் அறிவையும் உணர்த்துகின்றார் ஜெயமோகன் அவர்கள்.

உயிரினங்களின் இயல்புகள்

மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் உள்ளுணர்வு போன்று விலங்குகளுக்கும் உளவியலடிப்படையிலான உள்ளுணர்வு இருக்கின்றது என்கிறார் ஜெயமோகன் அவர்கள். இதனை,

“நான் காலையில் எழுந்த போதே எனக்கு அன்றைய நாள் முக்கியமானது, என்ற உள்ளுணர்வுகள் தவறுவதேயில்லை. என்பது என் அனுபவம். அது வேட்டையாடப்படும் அல்லது வேட்டையாடும் மிருகங்களுக்கு உள்ள நுண்ணுணர்வு மட்டும் தான் அதை பற்பல நூற்றாண்டுகளாக விலங்குகள் உருவாக்கி எடுத்திருக்கின்றன.” (ஜெயமோகன், 2010)

எனும் காற்றின் மூலம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த விலங்குகளுக்கு உள்ளுணர்வு அம்சம் இருப்பதை சுட்டுகின்றார் ஆசிரியர் அவர்கள். மேலும்,

“தூங்கும் மிருகங்கள் சத்தம் கேட்கையில் காதுகள் மட்டும் விழித்து அசைவது போல” (ஜெயமோகன், 2010)

என்ற வரிகளில் விலங்குகளின் இயல்புகள் சுட்டப்பெறுகின்றது. நீரில் வாழும் நீர்ப்பாம்பு நீரில் பயணிக்கும் அதன் இயல்பை,

“நீர்ப் பாம்பு நீரில் குதித்து வைளைத்து விழுங்குவதை கண்டேன்” (ஜெயமோகன், 2010)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார் ஜெயமோகன் அவர்கள்.

முடிவுரை

உலகில் உள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தும் உளவியல் சார்ந்தும், அதன் உடலமைப்பின் இயல்பிற்கேற்றபடியும் வாழும் இரவு நேரத்தில் விழித்திருக்கும் உயிரினங்கள் பற்றி ஜெயமோகன் அவர்கள் குறித்துள்ளார். மேலும், உயிரினங்களின் இயல்புகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மீன், பசு, வாத்து, அணில், தேள் ஆகிய உயிரின வாழ்வியலையும் படம் பிடித்துக்காட்டியுள்ளார் ஜெயமோகன் அவர்கள் என்பதை மேற்கண்ட கட்டுரையின் வாயிலாக அறியலாம்.

References

- Jeyamohan, (1990) Rubber, Natrinai Pathipagam, Chennai, India
Jeyamohan, (2000) Kanniyakumari, Kavitha Pathipagam, Chennai, India
Jeyamohan, (2010) Iravu, Tamilini, Chennai, Inida
Jeyamohan, (2010) Ulogam, Kilaku Pathipagam, Chennai, India
Jeyamohan, (2011) Anal Katru, Tamilini, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License